

Andragendet er saalydende:

„Undertegnede vover herved allerærbødigst som en Kongens og Folkets hengivne og tro Tjener, i Følge mit Edsforhold og tilmed i Betragtning af, at jeg har følt mig strengt opfordret ligesom jeg ogsaa har anset mig for moralsk forpligtet dertil, i Humanitetens Navn at forebringe for den høie Landsrepræsentation en almen vigtig Sag, hvilken endog, naar denne i sin fulde Udstrækning bliver belyst indenfor det rette Forum, da vil vise sig at være af en mere alvorlig, dybere og — i moralsk Henseende — indgribende Betydning. Efter at jeg i min lange Tjenestetid i Postfaget forud i en længere Aarrække har været Gjenstand baade for Retskrænkelser og Vredkrænkelser samt grove Vilkaarlighedshandlinger, blev jeg nemlig, hvilket fremgaar af nærværende hoslagte Skrivelse fra Overbestyrelsen for Postvæsenet, paa en aldeles uventet Maade og uden nogen som helst Afstedsbegjæring, entlediget af Postvæsenets Tjeneste fra 1ste Februar f. A. at regne i Maade og med den mig efter Pensionsloven tilkommende Pension. Idet jeg ser mig i Stand til at kunne dokumentere en hæderlig og uplettet Fortid af 40 Aar i Postfaget og dertil fuldstændig arbejdsdygtig, da jeg endnu besinder mig i den kraftige Alder og aldrig havde tænkt paa nogen sinde at tilbringe Resten af mit Liv som lediggaende Pensionist, saa fandt jeg mig derfor ogsaa foranlediget til, imod en saadan grov Vilkaarlighedshandling, da jeg modtog Meddelelsen om min Afsted af Postvæsenets Tjeneste, da at nedlægge derimod min høitidelige Protest, af hvilken jeg tillader mig ligeledes at vedlægge en Gjenpart. I Henshold til Grundlovens § 46 vover jeg saaledes tillige herved allerærbødigst — med Hensvisning til de tvende vedlagte Bilag — at andrage hos den høie Rigsdag om, at den her foranberørte Sag, saavel i Statens som i min Interesse, maatte blive gjort til Gjenstand for en udførlig og grundig Undersøgelse, samt at der gunstigt maatte blive arbejdet hen til, at jeg ved Domstolene kunde blive tillkjendt den vedbørlige Stadesløsholdelse i Sygeomkostninger for paadragne Sygdomme og en ved første Dietast iøinesfaldende Legemsbestadigelse — forarsaget ved Myndighedsmisbrug i Tjenesten — ligesom ogsaa for mit store pecuniære Tab ved vilkaarlige Forslyttelser m. m. samt fuldt ud Vredopreisning for samtlige de mig saa uforstyldt tilføiede Krænkelser. Endnu skal jeg ikkun tillade mig allerærbødigst at tilføie den Bemærkning, at Omstændighederne paabød mig i Fjor i Mai Maaned at gjøre en allerunderdanigst Henvendelse til H. S. Majestæt Kongen betræffende min her omhandlede Affære, og benyttede jeg da samtidig Veiligheden til lige allerunderdanigst at gjøre Allerhøisthamme bekendt med, hvorledes jeg i min Nød havde maattet faaste mit Nødanker ved „Grundloven“ samt at jeg ansaa det for min høie Forpligtelse, med Hensyn til fornævnte min meget betrængte Sag, saa meget mere som da jeg ved falskt Vidnesbyrd var bleven berøvet den Existens, som jeg med Gud og Vren havde opnaaet i Løbet af forannævnte Tidrum, — da konsekvent at forfølge Sagen efter de borgerlige Straffeloves fulde Strenghed.“

Udvalget gjør ingen Indstilling.

67. Fra Invalid S. G. S. Ritzmann af Kjøbenhavn om en aarlig extraordinær Understøttelse. (Indbragt den 22de Februar 1887 af Folkethingsmændene for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds, Dinesen.)

Andragendet er saalydende:

„Undertegnede, Invalid og Dannebrogsmænd S. G. S. Ritzmann, fhv. Menig ved 1ste Infanteriregimentets 5te Kompagni, ansøger herved ærbødigst den høie Rigsdag om, at maatte blive tilstaaet en aarlig extraordinær Understøttelse af Staten paa 600 Kr., da den mig tillagte aarlige Understøttelse af Invalidforsørgelsen 800 Kr. er utilstrækkelig for mig til Livets Fornødenheder. Maatte jeg i den Anledning udtale for den høie Rigsdag, at da jeg indkaldtes til mit Lands Forsvar i 1864, var jeg en velstillet og veluddannet Gaandværker, der var al Udset for mig til at jeg kunde komme til at lede mit Liv i en smuk borgerlig Stilling, sorgfri og deltagende i alle de Goder, som vort Land har at byde sine Borgere. I Træfningen ved Lundby den 3die Juli 1864 blev jeg haardt faaret. Efter den Tid henlaa jeg først 4 Aar paa Lazaretterne, dels i Hobro og Garnisonshospitaltalet i Kjøbenhavn, døende forfærdelige Lidelser, jeg er den danste Invalid, der længst har henligget paa Lazaret, senere har jeg henligget den meste Tid af omtrent 5 Aar i mit